

Turinys

Credo

- Kun. Artūras KAZLAUSKAS*
Evangelijos žinia
ir tūkstantmetė Lietuva 2

Kronika

- J. MALINAUSKAS, J. ŽEMAITAITIS*
Bažnyčios pulsas 4
- Tomas VILUCKAS*
1000-mečio iškilmės – mūsų veidrodis? 6
- Dr. Andrius NAVICKAS*
Metas naujam Baltijos keliui 7

Credo

- Kun. Kęstutis BRILIUS MIC*
Kas didesnis? 8
- Tomas VILUCKAS*
„Savo vaikams atsakysi...“ 9
- Klausimai ganytojams 10

Didelės ir mažos kryžkelės

- Antanas SAULAITIS SJ*
„Tave labai myliu, bet...“ 11
- Eglė ŽEMAITIENĖ*
„Mama, Dievulis eina“ 12
- Jūratė KUODYTĖ*
Mokyti kaip visi 14
- Zita VASILIAUSKAITĖ*
Abejingumo gyvenimui virusas 16
- Dalė GUDŽINSKIENĖ*
Bažnyčios vaikai 18
- Dr. Ramunė JURKUVIENĖ*
Ar saugūs vaikai viešojoje erdvėje? 20
- Ką nuplauna vaikų ašaros 22

Akiračiai

- Vanda IBIANSKA*
Prieštaringoji Marija Montessori 24
- Virginija SKORUPSKIENĖ*
„Atsigręžkime veidu į vaiką“ 26

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

- Rūta POCIUTĖ*
Jono Pauliaus II *Kūno teologija* 28

Atokvėpio valandai

- G. GUARESCHI*. Atgaila 31

Gero kino kampelis

- Ramūnas AUŠROTAS*
Atpirkimas iš vidaus 33

Sveikata

- O gal vaikeliui trūksta geležies? 34

Gyvenimas kaip senas vynas

- Vanda IBIANSKA*
Močiutės ir anūkėliai 35

Mieli Artumos bičiuliai,

nežinau kaip Jūs, bet aš ir vėl neįvykdžiau visų savo didžiųjų planų per trumpoms atostogoms: aplankyti toliau gyvenančius giminaičius ir draugus, nuvykti į nuostabius vasarinius atlaidus beigi bažnyčių jubiliejus, renginius, konferencijas, koncertus, festivalius, kurių šiemet apstu... Bet suvis labiausiai man norėjos kuo daugiau laiko praleisti su savo šeima! Ir bet koku oru: ar siaučiant vidurvasario audrai, kai staiga viskas aptemsta, medžiai nusvyra kone iki žemės, lietus veržiasi pro uždarus langus, vaikai iš siaubo tuoj pravirks, o tu bandai visaip juos linksminėti, nors pačiam gal net dar baisiau – ar tas beržas prie pat namo nelūš, ar trobelės stogas atlaikys... ir, ačiū Dievui bei angelams, kieme lūžta tik klevas, tesugriaudamas pavėsinę; ar saulėkaitoje iki pamėlynavimo pliuškenantis ežere, nes jau tuoj tuoj išmoksime plaukti; ar vakarojant prie laužo iki išnaktų – „ne, ne, dar visai nenoriu miego“ ir čia pat ant suoliuko „lūžta“... Ech, gal ir labai egoistiška, nevisuomeniška, bet ne didingi festivalių akordai, o būtent šitos akimirkos pačios brangiausios, džiugiausios! Jų, žinoma, ir vėl per mažai...

Truputį liūdna ir kažkaip smagu... Kažkodėl įtariu, kad Jums kaip ir man. Turbūt labai banalu, bet ir ganėtinai lietuviška šitaip atsidusti, jog per trumpos ir taip greitai prabėga tos mūsų Tėviškės vasaros... Nors visai smagu ir apglėbti iš senelių ar stovyklų sugrįžusius vaikus, klausytis jų čiauskėjimo apie patirtus įspūdžius, džiugu po ilgesnės pertraukos susitikti ir su jau išsiilgtais bičiuliais... Juk visa tai – lyg vasaros pratęsimas, kai galim vėl tiesiog pabūti visi drauge, gerti šviežiai džiovintų žolelių arbatą, dalytis iš kaimo parsivežtu sūriu ir močiutės virta obuoliene su kriaušėm arba kvapniu naujuoju medum iš Rokų Miško Kelmyno kaimo... Ir skaityti naująją „Artumą“! (atsiprašau, nekukliai pasakiau.)

Gi apie ką daugiau rugsėjį galėtume rašyti, jei ne apie vaikus, kurie vėl skubės (o gal ir ne?) į mokyklas (vairuotojai, maldauju, būkite žmonės!)? Ir visai ne todėl, kad mūsų vyriausioji dukra šiemet eis į pirmąją klasę, ir ne apie smagius atostogų prisiminimus kalbėsime šiame numeryje. Labai gera buvo išgirsti per vasarinę naujienų badmetį žiniasklaidos visaip ištransliuotus europinės statistikos duomenis, kad Lietuvoje per pastaruosius metus gimstamumas didėjo sparčiausiai! Tačiau sugrįžus iš vasaros rojaus, regis, vėl užgriūva kasdienės tikrovės įtemptas eismas... Ir čia pat pasigirsta slegiančių balsų: bet juk kaip sunku auginti vaikus šiais laikais, kiek pavojų, kaip viskas brangu, ir bus tik blogiau ir blogiau... Ar iš tiesų taip? Pažiūrėsime.

Darius Chmieliauskas

P. S. AČIŪ visiems, kurie atsiuntėte mūsų apklausos anketas! Dar nespėjusių LABAI prašome: padarykite tai. Jūsų nuomonių ir pasiūlymų ateities „Artumai“ lauksime iki rugsėjo 15 d., o anketas galite rasti interneto svetainėje www.artuma.lt. Kurkime „Artumą“ drauge!

P. P. S. Na, o kodėl viršelyje šį kartą didelis Angelas su mažu vaiku ir kamputyje dar mažesnė Švenčiausioji Trejybė – spřskite patys, nebeliko man vietos ir laiko rašyti. Dabar jau tikrai dedu tašką ir lekiu Aukštaitijos miškan, pas tris Princeses ir vieną Karalienę, gaudyti paskutinių karališkos vasaros akimirką.

Viršelyje – Angelas Sargas. *Andriejus Romanovskis. Kaunas, apie 1680 m.*

